

[Hagen Hagensen]

gør hustruen økonomisk ufri og afhængig af ægtefællen på urimelig måde og belaster manden skattemæssigt.

Sambeskatning er direkte stridende mod ligestillingstanken m/k. Sambeskatning er stadig hovedreglen for ægtefæller, selv om denne hovedregel er fraveget for så vidt angår hustruens indkomster, og hvad der træder i stedet derfor, således at der her er tale om en særskilt beskatning. Men så snart vi kommer til afkast af formue, uanset om det er hustruens egen opsparing eller det er noget, hun har arvet, og også selve formuen, så beskattes det fortsat hos manden, også når det drejer sig om hustruens særeje.

Det er ikke blot patriarkalske forhold. Det er økonomisk livegenskab for alle hustruer. Det kan vi ikke leve med. Det kan ikke fortsætte på den måde. Den gifte kvinde må frigøres i skattemæssig henseende og blive ligeberettiget med manden. Den nuværende tilstand er også diskriminerende for den gifte kvindes personlighed, og – hvad der næsten er værre – den er også diskriminerende for ægteskabet, som mange af os bygger på som noget meget afgørende.

Børn er for længst gjort til selvstændigt skattepligtige subjekter, men børnenes moder er i ægteskabet i skattemæssig og dermed økonomisk henseende en biperson, som der ikke regnes med.

Det er ikke mærkeligt, at flere og flere kvinder og mænd samlever uden at være i ægteskab. De ordner forholdene sig og børnene imellem, hvilket kan give besvær, men økonomisk, skattemæssigt, er de frie og selvstændige. Vi kender – desværre – også begrebet skatteskilsmisser, hvor man alene af skattegrunde går hver til sit, siger man da, for derefter at leve sammen i bedste velgående. Sådan bør det ikke være.

Det kan der rådes bod på, bl. a. ved at vi tager de 5 punkter op og prøver på at gennemføre dem på den måde, som vi nu kan nå frem til. Ved sambeskatningens ophævelse kan vi frigøre os alle for en række udviklede skatteregler omkring ægteskabets opløsning ved separation, skilsmisse og død. Vi kan få urimeligheden med deling af forsikringsfradrag mellem ægtefæller bragt til ophør, og vi kan få samhæftelsen for skattetilsvær for ægtefæller afskaffet.

Disse og mange flere ting vil være forenkende både for skatteyderne og for skatteforvaltningen.

Provenutabet, ville man sige. Ja, måske. Det er nok svært at regne sig frem til, og det har tidligere beregninger på disse områder vist at det er. Men der er én ting, der i hvert fald skal siges, og det er, at det vil være i strid med redelig tankegang at beskatte ægteskabet progressivt, og det er det, man gør nu.

Jeg skal dernæst gøre nogle enkelte bemærkninger om de to andre forslag, dels det, der er fremsat af retsforbundet, dels det, der er fremsat fra kristeligt folkepartis side. Overensstemmende med, hvad vi tidligere har givet til kende, skal jeg sige, at vi er sympatisk indstillet over for de tanker, der er deri, med den bemærkning, at vi helst ser vores eget og mere vidtgående forslag gennemført. Kan vi ikke nå det, er vi rede til at overveje, hvilke muligheder der ligger i de andre forslag, men jeg har fornemmelsen af, at vi kan nå igennem med en del af de punkter, vi har stillet op, og også derigennem nå til at få klaret det meste af det, der er indeholdt i de tanker, der ligger i både retsforbundets og kristeligt folkepartis beslutningsforslag.

Jeg ser hen til, at vi under udvalgsarbejdet kan komme igennem med mange af disse ting, og tror, at jeg for de to sidstnævnte forslags vedkommende kan sige, at jeg kan henholde mig til den positive indstilling, vi tidligere har haft over for tankerne, og at vi i øvrigt i forbindelse med, hvad vi vil gøre ud af vores forslag under udvalgsarbejdet, vil søge at koordinere det med henblik på at få klaret spørgsmålet om sambeskatning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 11 (om ophævelse af sambeskatningen på fradragssiden), hr. Flygaard, har ordet.

Flygaard (DR):

Jeg skal prøve at knytte nogle bemærkninger både til det forslag, vi selv har fremsat, og til de to andre forslag.

Jeg vil gerne komme med den principielle betragtning, at retsforbundet ikke tror, at man på længere sigt kan få løst sambeskatningsproblemet til bunds og dermed effek-